

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: *RAMZY BAROUD

برگردان: علی کاظمی

۰۴ مارچ ۲۰۲۴

آخرین نبرد نتانياهو - بدون پیروزی، فقط کشتار در رفح

رفح، اسکرین شات یوتیوب.

شهر فلسطینی رفح نه تنها از اسرائیل قدیمی تر است، بلکه به قدمت خود تمدن است. هزاران سال است که وجود داشته است. کنعانیان از آن به عنوان رافیا یاد می‌کردند، و رفیا تقریباً همیشه آنجا بوده و از مرزهای جنوبی فلسطین، باستان و مدرن محافظت می‌کرده است. رفح به عنوان دروازه بین دو قاره و دو جهان، در خط مقدم بسیاری از جنگ‌ها و تهاجمات خارجی، از مصریان باستان گرفته تا رومیان، تا ناپلئون و ارتش در نهایت مغلوب او بوده است. حالا نوبت بنیامین نتانياهو است. نخست وزیر اسرائیل رفح را جواهر تاج شرم خود ساخته است، نبردی که سرنوشت جنگ نسل‌کشی او در غزه را تعیین می‌کند – در واقع همان آینده کشورش. او در یک کنفرانس مطبوعاتی در ۱۷ فبروری گفت: «کسانی که می‌خواهند مانع از عملیات ما در رفح شوند، اساساً به ما می‌گویند: «جنگ را ببازیم». در حال حاضر، بین ۱.۳ تا ۱.۵ میلیون نفر در رفح زندگی می‌کنند، منطقه‌ای که قبل از شروع جنگ، تنها ۲۰۰ هزار نفر جمعیت داشت.

حتی قبل از شروع این جنگ نسل کشی، رفح هنوز شلوغ به حساب می آمد. ما فقط می توانیم تصور کنیم که در حال حاضر وضعیت چگونه است، جایی که صدها هزار نفر در کمپ های گل آلود پناهندگان پراکنده شده اند و در چادرهای موقتی زندگی می کنند که قادر به مقاومت در برابر عوامل زمستانی سخت نیستند.

شهردار رفح می گوید که تنها ۱۰ درصد از غذا و آب مورد نیاز در کمپ ها به مردم می رسد، جایی که مردم از گرسنگی شدید، اگر نگوئیم گرسنگی آشکار، رنج می برند.

این خانواده ها بیش از حد آسیب دیده اند، زیرا آنها عزیزان، خانه های خود را از دست داده اند و به هیچ گونه مراقبت پزشکی دسترسی ندارند. آنها بین دیوارهای بلند، دریا و یک ارتش قاتل گیر افتاده اند.

تهاجم اسرائیل به رفح، میدان نبرد را به نفع ارتش اسرائیل تغییر نمی دهد، اما برای فلسطینی های آواره وحشتناک خواهد بود. کشتار فراتر از همه چیزهایی است که تاکنون در غزه دیده ایم.

با رسیدن تانک های اسرائیلی ۱.۵ میلیون نفر کجا خواهند رفت؟ نزدیکترین منطقه به اصطلاح امن، المواسی است که از ابتداء شلوغ و بسیار کوچک است. پناهندگان آواره در آنجا نیز به دلیل جلوگیری از کمک های اسرائیلی و بمباران مداوم کاروان ها، گرسنگی را تجربه می کنند.

سپس، شمال غزه است که اکثراً ویرانه است. کمبود غذا چنان محسوس است که در برخی مناطق حتی خوراک حیوانات که اکنون توسط انسان مصرف می شود، دیگر در دسترس نیست.

اگر جامعه بین المللی در نهایت اراده ای برای متوقف کردن اسرائیل ایجاد نکند، این جنایت هولناک به مراتب بدتر از تمام جنایاتی است که قبلاً مرتکب شده و منجر به کشته و زخمی شدن بیش از ۱۰۰۰۰۰ نفر می شود.

مسلم است که با تهاجم به رفح، اسرائیل به هیچ پیروزی نظامی یا استراتژیک دست نخواهد یافت. نتانیاهو صرفاً می خواهد درخواست های خونریزی را که از سراسر اسرائیل سرچشمه می گیرد، برآورده کند. بعد از همه آنها همچنان به دنبال انتقام هستند. می جولان، وزیر برابری اجتماعی اسرائیل، در جلسه کنست در ۲۱ فبروری گفت: «من شخصاً به ویرانه های غزه افتخار می کنم».

اما همچنان در رفح نیز هیچ پیروزی حاصل نخواهد شد.

در آغاز جنگ، اسرائیل گفت که حماس بیشتر در شمال متمرکز است. شمال بدرستی ویران شد، اگرچه مقاومت بی وقفه ادامه داشت. سپس ادعا کردند که مقر مقاومت در زیر بیمارستان شفا است که بمباران، یورش و تخریب شد. سپس ادعا کردند بریج، مغازی و غزه مرکزی جایزه اصلی جنگ بوده است. سپس خان یونس به عنوان «پایتخت حماس» اعلام شد. و در ادامه...

گذشته از کشتار جمعی و کشتار صدها غیرنظامی در روز، اسرائیل هیچ چیز به دست نیاورده است. مقاومت شکست نخورده است و «پایتخت حماس» ادعائی براحته از شهری به شهر دیگر، حتی از محله ای به محله دیگر، جابه جا شده است.

اکنون، همان ادعاهای مضحک و ادعاهای غیرمستند علیه رفح، جایی که اکثر جمعیت غزه برای جان سالم به در بردن از این یورش، با ناامیدی کامل به آنجا دویدند، مطرح می شود.

اسرائیل در ابتدا امیدوار بود که غزه ئی ها صدها هزار نفر به صحرای سینا هجوم آورند. آنها نکردند. سپس رهبران اسرائیل، مانند وزیر مالیه اسرائیل راست افراطی، بزلال اسموتریچ، شروع به صحبت از "مهاجرت داوطلبانه" به عنوان "راه حل مناسب بشردوستانه" کردند. با این حال، فلسطینی ها مانندند. اکنون، همه آنها در مورد حمله به رفح، آخرین تلاش برای سازماندهی یک نکبت فلسطینی دیگر، توافق کرده اند.

اما نکبت دیگری رخ نخواهد داد. فلسطینی ها اجازه نمی دهند این اتفاق بیفتد.
در نهایت، جنون سیاسی نتانیاها و اسرائیل باید پایان یابد.
جهان نمی تواند در این انفعال بزدلانه پافشاری کند.
زندگی میلیون ها فلسطینی به فشار جمعی ما برای پایان دادن فوری به این نسل کشی وابسته است.

* - **RAMZY BAROUD** رمزی بارود روزنامه‌نگار و سردبیر *The Palestine Chronicle* است. او نویسنده پنج کتاب است. آخرین او «این زنجیر شکسته خواهند شد: داستان‌های فلسطینی از مبارزه و سرپیچی در زندان‌های اسرائیل» (کلاریتی پرس، آتلانتا) است. دکتر بارود پژوهشگر ارشد غیر مقیم در مرکز اسلام و امور جهانی (CIGA)، دانشگاه زعیم استانبول (IZU) است. وب سایت او www.ramzybaroud.net است.

منبع:

CounterPunch 01.03.2024